

ΕΤΟΣ Α'.
ΑΡΙΘ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1868,

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
ἑκαστ. φύλ. » 5

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ.

Ἐπτά εἶδη συντρόφων πρέπει ν' ἀποφεύγετε.

1) Ἐκείνους, οἱ ὅποιοι περιπαίζουσι τοὺς γονεῖς των, ἢ παρακούουσι τὰς διαταγὰς των.

2) Ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μυκτηρίζουσι τὴν θρησκείαν.

3) Ἐκείνους, ὅσοι μεταχειρίζονται βλασφημίας ἢ ἀχρείας λέξεις.

4) Ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἶναι ἄπιστοι, ἀπουσιάζουσι ἀπὸ τοῦ σχολείου χωρὶς εὐλογον αἰτίαν καὶ περνοῦν τὸν καιρὸν των εἰς ἀργίαν.

5) Ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἶναι φιλόνεκτοι καὶ ἔρχονται εἰς λογομαχίας καὶ ῥῆξιν μὲ ἄλλους.

6) Ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἶναι δεδωμένοι εἰς τὸ ψεῦδος ἢ τὴν κλοπὴν.

7) Ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἶναι σκληροὶ — οἱ ὅποιοι εὐρίσκουσι εὐχαρίστησιν τυραννοῦντες καὶ βλάπτοντες ζῶα καὶ ἔντομα, καὶ ληστεύοντες τὰ αὐτὰ ἢ τοὺς νεοσσοὺς τῶν πτηνῶν κλ.

Ἀπὸ τὴν συντροφίαν ὧλων τούτων πρέπει νὰ φεύγῃ μακρὰν τὰ φρόνιμα παῖδιά· διότι ἂν συναναστρέφονται μὲ τοὺς τοιούτους ταχέως θὰ γείνωσι καὶ αὐτὰ καθὼς αὐτοὺς· «ὁ σύντροφος τῶν ἀφρόνων θέλει καταστραφῇ,» λέγει ἡ Γραφή.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΗΛΟΝ.

Ὁ πατὴρ τοῦ μικροῦ Γουλλιέλμου εἰργάζετο πρωτὰν τινὰ εἰς τὸ ὑπόγειον, ἐνῷ αὐτὸς ἐκάθητο ἀντικρυ καὶ τὸν παρετήρει μὲ προσοχὴν πῶς ἐσχίζε τὰ ξύλα.

Μετ' ὀλίγον ὁ πατὴρ ἐξέβαλεν ἀπὸ τὸν κόλπον του ἓν ὠραῖον κόκκινον μῆλον καὶ τὸ ἐπρόσφερεν εἰς τὸν μικρὸν Γουλλιέλμον, λέγων, «Λάβε καὶ φάγε το διὰ τὴν εὐταξίαν σου.»

Ἀλλ' ὁ Γουλλιέλμος χωρὶς νὰ κινήσῃ καὶ τὸ χεῖρ του διὰ νὰ λάβῃ τὸ μῆλον, ἀπεκρίθη, «Ἡ μήτηρ μου δὲν μὲ ἐπιτρέπει νὰ φάγω παρὰ ἓν μόνον μῆλον πᾶσαν πρωτὶαν.»

Ὁ Γουλλιέλμος ἦτο ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας κακοδιάθετος, ἢ δὲ μήτηρ του τὸν παρήγγειλε νὰ τρώγῃ δύο μόνον μῆλα τὴν ἡμέραν, ἓν τὸ πρωτὶ καὶ ἄλλο μετὰ τὸ μεσημέρι, νομίζουσα ὅτι περισσότερα θὰ τὸν ἐβλαπτον.

Ὅταν ὁ πατὴρ τοῦ λοιπὸν τῷ ἐπρόσφερε τὸ μῆλον, ὁ Γουλλιέλμος ἐνθυμήθη, ὅτι εἶχε φάγῃ τὸ μῆλόν του τὴν πρωτὶν ἐκείνην, καὶ διὰ τοῦτο ἀπεκρίθη μὲ ἰαρότητα, «Ἡ μήτηρ δὲν μοι ἐπιτρέπει νὰ φάγω περισσότερα ἀπὸ ἓν μῆλον καθεπρωτῆ.»

Ὅσα παῖδιά ἡδύτχιστα νὰ ἔχουν καλὴν μητέρα καὶ ὑπακούουν εἰς ὅλας τὰς διαταγὰς της, προφυλάττονται ἀπὸ μυρίας παγίδας, εἰς τὰς ὁποίας πίπτουν τὰ ἀνοπότακτα παῖδιά. «Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, διὰ νὰ γείνης μακροχρόνιος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός σου σοὶ δίδει.» (Ἐξόδος κ', 11.)

ΑΛΙΘΗΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

Πιστεύσατέ με, μικροί μου φίλοι, ὅτι ἡ τιμιότης εἶναι ἡ καλλίστη πολιτικὴ. Ὁ αἰνιγμὸς χάνει εἰς τὸ τέλος πολὺ περισσότερον παρ' ὅτι κερδίζει· διότι εἰρήνη ἡ ψυχῆς καὶ ἡ σοφία συνειδήσεως εἶναι πολυτιμότερα παρὰ χιλιάδας καὶ μυριάδας ταλλήρων. «Κάλλιον τὸ ὀλίγον μὲ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, παρὰ θησαυρὸς μέγας συνοδευόμενος μὲ τρόμον.»